Aradi Emil

ÉS A BOGARAK?

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 48. szám, 2017. december 1.

Egy keretes felhíváshoz szeretnék hozzászólni, amely a Paul Lendvai-díj december 18-i átadásáról szól (*ÉS*, 2017/46., nov. 24.). Ebben utolsóként feltüntetik Tódor János nevét, aki tavaly kapta meg a nívós elismerést, amelyet azóta már visszaadott. Nem Paul Lendvaival, sem pedig a díjat megítélő Kovács Zoltán által vezetett kuratórium munkájával gyűlt meg a baja. Tódor a Spinoza Ház igazgatójának írt levelében azt írja, megütközéssel értesült arról, hogy éppen abban a teremben, ahol átvehette a díját, „egy szélsőjobboldali, újnáci párt elnöke volt a vendége a Kádár-rendszer egyik preferált újságírójának, Rangos Katalinnak.” Szerinte felháborító – olvasható az *Index*en –, hogy „egy rasszista, homofób, szélsőjobboldali pártvezetővel és csapatával kokettálnak”. Azóta már több neves értelmiségi tiltakozott a „Rangos-interjú” ellen, úgyhogy a Youtube-on én is meghallgattam. A felvételen az látszik, hogy a résztvevők egy közös műsort adnak elő, amelyben nem a másik megcáfolása, sarokba szorítása játszik főszerepet annak érdekében, hogy az alany valódi gondolkodása kiderüljön. Nagyon vigyáztak arra, hogy mindketten megtartsák a prity face-t. Sőt, az éles kérdések is úgy fogalmazódtak meg, hogy az interjúalanynak végre módja legyen tisztázni egy „félreértést”. Rangos óvatosan kerülte a legnyilvánvalóbb kérdést: mivel bizonyítja Vona, hogy többé nem akarja, hogy pártja szélsőjobboldali legyen? Például: mint teljhatalmú pártelnök kezdeményezett-e bárki ellen fegyelmit zsidózásért? Nyilatkozta-e bárhol, hogy fasiszták és nyilasok ne reménykedjenek abban, hogy amikor hatalomra kerül, a zsidókat és a cigányokat háttérbe szorítja? Kiállt-e Soros György vagy bármely, nyíltan vagy burkoltan származása miatt támadott személy mellett? Mutatott-e rá fajgyűlölő megnyilvánulásra, mozgósította-e híveit ellene? Szakított-e, vitatkozott-e nyilvánosan régi harcostársaival fajgyűlölő kijelentéseik, publicisztikáik miatt?

Mindazokról a jelenségekről, amelyek a Jobbik szélsőséges beállítottságát igazolják ma, Rangos (és az estén csak ő kérdezhetett) nem beszélt. Helyette hosszú időt töltött egy még meg sem jelent könyv „információjának kiszivárogtatásával”, azzal, hogy Vona miként bánik a bogarakkal. Egyébként – mint kiderült – ezt a témát korábban, egy másik interjú alkalmával már lejátszották.

Sokan hajlamosak legyinteni: hiába mosdatják Vonát, úgysem lesz miniszterelnök. Az biztos. De hogy 10 vagy 30 százalékot szerez a választásokon (és ezzel együtt a további épülésre fordítható anyagi forrásokból), az nem mindegy. És éppen a demokratikus átalakítást szorgalmazó ellenzéki pártok rovására.